Cultura | | Actualitzat el 02/09/2022 a les 10:11

Maria Barbal torna al Pallars amb «Al llac»

La nova novel·la de la trempolina està ambientada als anys 60 al pantà de Sant Antoni

L'autora de 'Al llac', Maria Barbal. | Pere Francesch/ACN

La Nora és una nena de 12 anys que va tots els diumenges al llac amb un grup de persones, tots ells adults menys en Quim, un nen de cinc anys. Tots tenen els seus anhels i la Nora els observa, però no sempre els entén.

Aquest és el punt de partida de la nova novel·la de **Maria Barbal**, ***Al llac***, que parteix de la idea de recuperar "la llum de la infantesa d'uns dies bonics", endinsant-se en el món interior de tots els personatges de la novel·la, ambientada als anys 60 al **pantà de Sant Antoni**, al **Pallars Jussà**; de fet, el paisatge és un personatge més, que va canviant constantment segons l'hora del dia i que també tindrà efecte sobre els personatges, com ha explicat Barbal.
[intext1]
L'autora també volia retratar com actuen els nens amb els adults i com es relacionen entre ells: "Són personatges quotidians, però cadascun d'ells és un univers en si mateix on hi ha sentiments i lligams. És per aquí on vaig trobar el gran interès de la història, en captar la vida interna de cada personatge i en com es relacionen algunes d'aquestes vides", diu Maria Barbal. "Parteixo d'un moment relaxat i de festa, d'aquella passió que els nens tenen d'un dia a l'aigua amb sol". Passen poques coses a la novel·la, ha reconegut, però "hi ha tot aquests lligams entre uns i altres i el descobriment de nous sentiments per part dels petits".

Un cicle novel·lístic amb el Pallars

Al llac obre un cicle novel·lístic amb el Pallars nadiu de Barbal, que també integren *Mel i metzines* (1990) i *Càmfora* (premis de la Crítica 1992, Crítica Serra d'Or 1993 i Premi Nacional de Literatura 1993).

El pantà de Sant Antoni és l'escenari principal de la novel·la. Foto: Joan Macaya

L'escriptora explica que no s'havia plantejat fer una gran novel·la, sinó que l'argument que li interessava havia de ser breu. Tot i això, ha confessat, durant el desenvolupament del projecte i el procés d'escriptura s'obren camins i interessos i "els personatges se t'emporten cap a un aprofundiment més gran del que havies previst".

Barbal també assenyala que abans feia una novel·la i anys després la publicava, però ara se li han creuat novel·les que tenia d'abans. També ha indicat que té alguna cosa escrita que ha de continuar "millorant i aprofundint".
[intext2]
Maria Barbal
Maria Barbal (Tremp, 1949) es va donar a conèixer amb la novel·la *Pedra de tartera* (premis Joaquim Ruyra 1984 i Joan Crexells 1985). La seva obra com a novel·lista també comprèn títols rellevants com *Escrivia cartes al cel* (1996), *Carrer Bolívia* (1999), *Bella edat* (2003), *País íntim* (Premi Prudenci Bertrana 2005) i *Emma* (2008).

Debuta com a autora de narracions amb *La mort de Teresa* (1986), i ha publicat els volums de relats *Ulleres de sol* (1994), *La pressa del temps* (2009) i *Cada dia penso en tu* (2011). L'any 2014 va publicar la novel·la *En la pell de l'altre*.

Amb *A l'amic escocès*, el 2019, va cloure l'anomenat **Cicle del Pallars**, i el 2021 va guanyar el **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes** per la seva trajectòria literària, i el **Premi Josep Pla** amb la novel·la *Tàndem*, que ha estat traduïda a l'italià, l'eslovè i l'alemany.